

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

vasario

10 d.

Šeštadienis

Nr. 17 (3907)

KJMMMM

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Už brangios Tėvynės suklestėjimą

Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dieną vel pademonstruoti ištikimybę Spalio, partijai, pasiryžimą įgyvendinti tai, ką nubrėžė TSKP XXV suvažiavimas, — ši vieninga siekima išreiškia tarybiniai žmonės šalyje vykstančiuose mitinguose ir susirinkimuose. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Kreipimasis į visus rinkėjus, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos piliečius visur sukėlė didžiulį entuziazmą. Darbo žmonių kolektyvuose priimami papildomi socialistiniai įsipareigojimai sutikti rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą naujais gamybiniais laimėjimais.

(TASS-ELTA)

Įvesta kasmetinė šventė — Civilinio
oro laivyno diena

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įvedė Civilinio oro laivyno dieną. Ji kasmet bus švenčiama ant-rajį vasario mėnesio sekmadienį.

(TASS-ELTA)

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto K R E I P I M A S I S

į visus rinkėjus, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos piliečius

Brangūs draugai! Tarybų Sąjungos piliečiai!

1979 metų kovo 4 d. įvyks deputatų rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Tai — svarbus įvykis šalies gyvenime.

Rinkiminė kampanija vyksta didelio politinio ir darbo pakilimo aplinkoje. Ji rodo, kad darbo žmonės glaudžiai susitelkę apie Komunistų partiją, kad visa liaudies karštai remia jos vidaus ir užsienio politiką.

TSKP, kaip ir anksčiau, rinkimus pasitinka glaudžioje sąjungoje su nepartiniais. Komunistų ir nepartinių blokas išreiškia neišardomą partijos ir liaudies vienybę. Ši vienybė yra visų mūsų pasiekimų šaltinis, visiškos komunizmo pergalės laidas.

Tartis su darbo žmonėmis, remtis kolektyviniu patyrimu, kurybine masių iniciatyva ir sąmoningumu — lenininė partijos tradicija. Ir šiandien, kreipdamasis į tarybinę liaudį, TSKP Centro Komitetas laiko reikalinga informuoti, kokių rezultatų šalis pasiekė laikotarpiu po praėjusių rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, atkreipti dėmesį į aktualius ūkinio ir kultūrinio darbo uždavinius.

Per tuos metus šalies gyvenime buvo daug reikšmingų įvykių. Įvyko TSKP XXV suvažiavimas, kuris parengė didingą komunizmo kūrimo programą. Reikšdama liaudies valią, TSRS Aukščiausioji Taryba priėmė naują Konstituciją — visataudinės socialistinės valstybės Pagrindinį įstatymą. Pasaulinius istorinius socializmo pasiekimus įtikinamai pademonstravo Didžiojo Spalio 60-mečio minėjimas.

Mes visi didžiuojamės, kad mūsų šalyje sukurta pirmoji pasaulyje išsivysčiusio socializmo visuomenė. Ši pergalė — milijoninių masių tikrai milžiniškų pastangų rezultatas. Joje — visų tarybinių žmonių karta protas ir darbas, narsumas ir pasiaukojimas, žinios ir patyrimas. Tėvynės laimėjimai didina mūsų pasitikėjimą, įkvėpia naujiems žygiams.

Draugai rinkėjai!

Vykdydama TSKP XXIV ir XXV suvažiavimų nutarimus, mūsų liaudis pasiekė svarbių laimėjimų vystydama gamybines jėgas. Tarybinių žmonių darbu sukurta milžiniškas gamybinis potencialas, įgalinantis dinamiškai vystyti ekonomiką, kuri yra svarbiausias liaudies gerovės kilimo veiksnys, palaikyti reikiamo lygio šalies gyvenimą.

Dinamiškai vystoma socialistinė industrija. 1974—1978 metais pramonės produkcijos pagaminta 1,4 karto daugiau, negu per praėjusį penkmetį. Apie keturis penktadalius viso prieaugio gauta padidinus darbo našumą.

Keičiasi gimtosios šalies veidas. Atiduota naudoti 1,344 didelės įmonės. Jų tarpe — Kamos automobilių gamykla ir atominių mašinų gamykla, Armėnijos, Leningrado ir Cernobylio atominės elektrinės. Ust Ilmsko ir Toktogulo hidroelektrinės, Orenburgo dujų kompleksas ir Lebedino rūdų sodrinimo kombinatas, Mogiliovo šilko audinių kombinatas, Tiraspolio ir Sachty medvilnės kombinatai, Kursko odos fabrikas. Nuosekliai įgyvendinamas partijos kursas vystyti šakas, lemiančias techninę pažangą, stiprinti kuro ir energetikos bazę, sukurti didelių teritorinių gamybinių kompleksus, pirmiausia Urale, Sibire ir Tolimuosiuose Rytuose. Spartuliškai tiesiama Baikalo—Amūro magistralė.

Aktyviai diegiami į gamybą mokslo ir technikos laimėjimai, įmonės rekonstruojamos ir aprūpinamos nauja tobulesne technika. Įsivinta ir pradėta daugiau kaip 16 tūkstančių naujų rūšių pramonės produkcijos serijinė gamyba.

Nenukrypsta vystomas žemės ūkis. Įmami svarbių priemonių, kad jis būtų paverstas labai išvystytu ekonomikos sektoriumi. Pusantrą karto padidėjo žemės ūkio darbo aprūpinimas energija. Plačiu mastu chemizuojamos ir melioruojamos žemės. Visos liaudies reikalu tapo RTFSR Nejuodžemio zonos pertvarkymas.

Didelę pergalę apsisavinavo visalaukinis mūsų už 1978 metų derlių — pirmą kartą gauta 235 milijonai tonų grūdų. Svarų indėlių į grūdų gamybą įneša plėšinių ūkiai. Padėtas geras pamatas gyvulininkystei toliau vystyti.

Pažymėdama tai, kas pasiekta, partija kartu mato trūkumus, neišspręstas problemas. Mes turime žymiai

pagerinti kapitalinę statybą, geriau tenkinti didėjančius šalies poreikius metalui ir kuroi, žemės ūkio produkcijai, tobulinti transporto darbą, stiprinti planinę, technologinę ir darbo drausmę, taupyti visur, aidinti darbo našumą ir gamybos efektyvumą.

Eiliniai partijos ir liaudies uždaviniai visapusiškai apsvaistyti TSKP CK 1978 m. liepos ir lapkričio plenumuose, TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijose. Plenumų nutarimuose, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo L. Brežnevo kalbose apibūdintos svarbiausios tolesnio mūsų ekonomikos vystymo ir liaudies materialinės ir kultūrinės gerovės kėlimo kryptys. Jas įgyvendinti — pirmutinė partinių, tarybinių, ūkinių ir visuomeninių organizacijų, kiekvieno kolektyvo, kiekvieno tarybinio žmogaus pareiga.

TSKP Centro Komitetas ragina visus miestų ir kaimų darbo žmones sutikti rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą naujais darbo laimėjimais. Paversti 1979 metus spartuliško darbo metais, plėsti visalaukinį socialistinį lenktylinavimą dėl šių metų ir viso dešimtojo penkmečio planų sėkmingo įvykdymo — mūsų kovinis sukis!

Magistralinė partijos ekonominės strategijos kryptis buvo ir yra didinti gamybos efektyvumą ir gerinti darbo kokybę, nuolat kelti visas liaudies ūkio šakas. Balsuodami už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, tarybiniai žmonės balsuos už tolesnį mūsų Tėvynės ekonominės ir gynybinės galios stiprinimą.

Draugai rinkėjai!

Aukščiausias socialistinės gamybos tikslas — kuo geriausiai patenkinti didėjančius tarybinių žmonių materialinius ir kultūrinius poreikius.

Ekonomikos vystymo laimėjimai palankiai atsiliopė darbo žmonių gyvenimo lygio kėlimui, leido įgyvendinti daug svarbių socialinių priemonių. Nuo pastarųjų rinkimų laiko realiosios pajamos vidutiniškai vienam gyventojui išaugo 20 procentų. Darbininkų ir tarnautojų vidutinis darbo užmokestis padidėjo 19 procentu, o kolūkiečių darbo apmokėjimas — 26 procentais. Pagerėjo aprūpinimas pensijomis. Išmokos iš visuomeninių vartojimo fondų skaičiuojant kiekvienam gyventojui išaugo nuo 312 iki 404 rublių per metus.

Statoma daug gyvenamųjų namų. Atšventė įkurtos 54 milijonai žmonių. Butų nuomos mokesčiai mūsų šalyje minimalūs ir nesikeičia štai jau daugiau kaip pusė šimtmečio.

TSKP ir valstybė ypač rūpinasi tarybinių žmonių sveikatos apsauga. Plečiamas ligoninių ir poliklinikų, kurortų, poilsio namų ir pensonatų tinklas. Vystoma kūno kultūra ir sportas, aktyviai ruošiamasi Maskvos olimpiadai-80.

Nuolatinis darbo žmonių gerovės kilimas — akivaizdi mūsų gyvenimo realybė. Kartu dar nevisiškai patenkinama kai kurių maisto ir pramonės prekių paklausa, reikia ir toliau gerinti produkcijos kokybę, plėsti jos asortimentą, gerinti buitinių gyvenimo aplarnavimą. Partija ir valstybė siekia, kad šios problemos būtų išspręstos, imasi priemonių, kad darbo žmonės būtų geriau aprūpinami reikiamomis prekėmis ir paslaugomis.

Liaudies interesai, rūpinimasis jos gerove — svarbiausia Komunistų partijos veikloje. Balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — tai balsuoti už tolesnį tarybinių žmonių gyvenimo lygio kėlimą, už kiekvienos šeimos gerovės kėlimą.

Draugai rinkėjai!

Tarybų Sąjungoje nuolat vystomas mokslas, švietimas, kultūra. Išaugo šalies mokslinis potencialas. Visam pasauliui gerai žinomi mūsų laimėjimai matematikos, fizikos, chemijos, biologijos ir daugelyje kitų mokslo sričių. Stiprėja mokslo ryšys su gamyba. Tikras Tėvynės mokslo ir technikos triumfas buvo rekordiniai pagal trukmę didvyriški tarybinių kosmonautų skridimai. Pirmą kartą orbitoje aplink Žemę dirbo tarptautinės įgulos, į kurias įėjo broliškų šalių atstovai. Didėja visuomenės mokslų vaidmuo tiriant aktualias komunizmo kūrimo problemas.

Tobulinama liaudies švietimo sistema. Įgyvendintas visuotinis vidurinis išsilavinimo mokymas. Tai didelės so-

cialinės reikšmės įvykis. Daugiau kaip pustrčio karto padaugėjo vidurinių profesinių technikos mokyklų. Mūsų šalyje visomis formomis mokosi daugiau kaip 95 milijonai žmonių.

Svarbių laimėjimų pasiekta ugdant kultūrą. Plačiausios darbo žmonių masės aktyviai dalyvauja kultūriname darbe. Sukurti nauji literatūros ir meno kūriniai, teigiantys kilnius komunizmo idealus, humanizmo principus.

Lemiamo mūsų žengimo į priekį prielaida — darbo žmonių komunistinio įsitikinimo augimas. „Valstybė, — pabrėžė V. Leninas, — yra stipri masių sąmoningumu. Ji stipri tada, kai masės viską žino, apie viską gali spręsti ir viskam ryžiasi sąmoningai“. Todėl partija didžiulį dėmesį skiria ideologiniam darbu, naujo žmogaus — aktyvaus komunizmo kūrėjo ugdymui.

Partija ir ateityje nenuilstamai rūpinsis visapusišką asmenybės ugdymu, nuolatinio idejinio auklėjamojo darbo tobulinimu. Balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — tai balsuoti už tolesnį šalies dvasinio gyvenimo klestėjimą.

Draugai rinkėjai!

Komunistų partija nuolatinį dėmesį skiria mūsų visuomenės socialiniam-politiniam vystymuisi, demokratijos tobulinimui, plačiam masių įtraukimui į visuomenės ir valstybės reikalų tvarkymą.

Neišardoma darbininkų klasės, kolūkinės valstietijos ir liaudies inteligentijos sąjunga, kuri sudaro TSRS socialinį pamatą, pasidarė dar tvirtesnė ir neįveikiama. Vyksta visų klasių ir socialinių grupių suartėjimo procesas, didėja mūsų visuomenės socialinis vienybės lygis, mas, vis labiau stiprėja jos moralinė-politinė vienybė.

Pasiekta naujų laimėjimų įgyvendinant partijos lenininę nacionalinę politiką. Nuolat kyla visų sąjunginių ir autonominio respublikų ekonominio ir socialinio išsivystymo lygis. Žmonės dar geriau įsisąmonino gyvybingas tarybinio patriotizmo ir internacionalizmo idėjas. Akivaizdžiai klesči viena kita praturtinusios nacionalinės kultūros, sudarancios bendrą tarybinę socialistinę kultūrą. Komunistų partija ir toliau įgyvendins visų šalies nacių ir tautybų įvairiapusišką vystymo ir suartėjimo liniją, stiprins didžiąją ir neišardomą broliškų tautų draugystę, mūsų vieningąją, galingąją Tarybų Sąjungą.

Gyvenimas patvirtina negindjamus socialistinės demokratijos pranašumus prieš buržuazinę, kuri, kaip pasakė Leninas, visada yra siaura, veidmaininga, melaginga, apgaulinga, visada yra demokratija turtingiesiems, apgaulė beturčiams. Ten, kapitalizmo pasaulyje, didėja žmogaus išnaudojimas, nuolat pamiršamos darbo žmonių teisės, akivaizdi ekonominė krizė, infliacija, chroniškas nedarbas. Žiaurumas ir savavaliavimas, abejingumas darbo žmonėms, visuomenės dorovės smukimas — štai kas yra dabartinė buržuazinė visuomenė. Todėl ypač ciniškai atrodo mėginimai vaizduoti kapitalizmą laisva visuomene. Ne, kapitalizmas — tai visuomenė, slopinanti žmogaus teises. Tai — visuomenė be ateities!

Žmogaus teisių ir laisvių vėliava — socializmo vėliava. Tik socializmo sąlygomis pirmą kartą istorijoje demokratija tampa liaudies valdžia ir valdžia liaudžiai. Tik socializmas patikimai garantuoja žmonių pilietinį ir politinį lygiateisiškumą, tikrą asmenybės laisvę. Tik socializmas įtvirtina demokratijos principus visose visuomenės gyvenimo sferose.

Naujoji TSRS Konstitucija žymiai išplėtė ir praturtino piliečių socialinės-ekonominės, politinės ir asmeninės teises bei laisves. Kartu teisės tarybiniais žmonėmis yra neatskiriama nuo pareigų, laisvė — nuo pilietinės atsakomybės, asmeniniai interesai — nuo visuomeninių.

Mūsų santvarkos demokratiškumą vis geriau įkūnija savo veikla Liaudies deputatų tarybos, kurios sudaro TSRS politinį pamatą. Priėmus naująją Konstituciją, Tarybų darbas pakilo į aukštesnę pakopą. Didėja jų vaidmuo sprendžiant ūkinio ir kultūrinio darbo klausimus. Milijonai Tarybų deputatų, aktyvių nuolat dirbantių liaudies masėse, išsėna valstybės valdymo mokymą.

(NUKELTA 1 2 PSL.)

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto K R E I P I M A S I S

Į visus rinkėjus, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos piliečius
(ATKELTA IS 1 PSL.)

Partija laiko savo pareigą visokeriopai didinti profsąjungų, komjaunimo, visų masinių organizacijų, darbo žmonių kolektyvų aktyvumą, vystyti kritiką ir savikritiką, atidžiai atsižvelgti į visuomenės nuomonę, jautriai reaguoti į darbo žmonių reikmes ir poreikius. Remiantis naująja TSRS Konstitucija, šalyje įgyvendinama plati įstatymų leidimo programa, imamasi veiksmingų priemonių, kad gerėtų liaudies kontrolė, kad būtų kuo griežčiausiai laikomasi valstybinės drausmės, teisėtumo ir teisėtovos.

Komunistų partija ir ateityje nuolat rūpinsis visuomenės politinės sistemos tobulinimu. Balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — tai balsuoti už tolesnį tarybinės liaudies vienybės ir susitelkimo stiprinimą, už nenukrypstantą socialistinės liaudies valdžios plėtimą.

Draugai rinkėjai!

Visas mūsų kuriamojo darbo patyrimas įtikina, kad kelias, kuriuo mes žengiame, — teisingas, lenininis kelias. Kad pasiektume naujų laimėjimų, žengdami šiuo keliu, kad būtų įgyvendinti programiniai tikslai, reikia panaudoti visas išsivysčiusio socializmo galimybes. Aktyvus dalyvavimas realizuojant šias galimybes — komunistų, komjaunuolių, visų tarybinių žmonių garbės reikalas.

TSKP Centro Komitetas mano, jog gyvybiškai svarbu, kad kiekvienas tarybinis žmogus išsugdytų komunistinį įsitikinimą, aktyvią poziciją gyvenime, ryžtą, valią ir sugebėjimą kurti komunizmą;

atkakliai kovoti už didesnę darbo našumą, efektyvumą ir geresnę kokybę, didinti savitarpiską reikimą ir atsakomybę už bendrą reikalą, ugdyti kolektyviškumą ir draugiškumą;

atkakliai mokytis, įsisavinti mokslo ir technikos laimėjimus, pirmųjų patyrimą, tobulinti savo profesinį meistriškumą, reikštį iniciatyvą ir novatoriškumą;

visur rodyti šalies šeiminingo jausmą, racionaliai naudoti liaudies turtą, taupyti kiekvieną kilogramą grūdų, metalo, kuro, saugotų gamtą.

Komunistų partija ragina didvyrišką darbininkų klasę, šauniąją kolūkinę valstietiją, liaudies inteligentiją, visus tarybinius žmones vis efektyviau naudoti visuomenės ekonominį-mokslinį, techninį ir dvasinį potencialą. Balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — tai balsuoti už naują mūsų Tėvynės suklestėjimą, už jos pergalingą žengimą į komunizmą.

Brangiosios moterys! Šauniosios Tarybų šalies dukros!

Didelis jūsų indėlis į tarybinės liaudies laimėjimus ir pergalės. Nuolatinis rūpinimasis moterimi darbininke, moterimi motina — nepažeidžiamas mūsų visuomenės įstatymas. Moterims suteikiamos plačios galimybės daryti gamybinę ir visuomeninę veiklą su vaikų auklėjimu, rūpinimusi šeima. Partija ir valstybė ir toliau gerins moterų darbo ir buities sąlygas, darys viską, kad toliau didėtų jų vaidmuo visuomeniniame-politiniame gyvenime.

Komjaunuoliai, vaikiniai ir merginos!

Jūs — vyresniųjų kartų didvyriškų darbų paveldėtojai ir tęsėjai. Lenino komjaunimas, tarybinis jaunimas visada spartuoliškuose ūkinio ir kultūrinio darbo baruose. Milijonai jaunų žmonių pirmą kartą dalyvaus rinkimuose. Partija tvirtai tiki, kad komjaunuoliai, vaikiniai ir merginos visada ir visur vykdys Lenino priesakus, garbingai pateisins kilnų Tarybų Sąjungos piliečio vardą.

Gerbiami revoliucijos, karo ir darbo veteranai!

Didžiule ištikimybė Tėvynei, partijai jūs nusipelnėte liaudies pagarbą. Daugelis jūsų toliau dirba, dalyvauja visuomeniniame darbe, auklėja jaunimą. Rūpinimasis veteranais užima svarbią vietą partijos ir valstybės socialinėje politikoje.

TSKP Centro Komitetas yra įsitikinęs, kad tarybinės moterys, jaunimas, mūsų veteranai atiduos savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, pademonstruos didelį politinį sąmoningumą, siekiamą įnešti garbingą indėlį į bendrą darbą — komunizmo kūrimą.

Draugai rinkėjai!

TSKP darė ir daro viską, kas reikalinga, kad būtų užtikrintos taikos sąlygos komunizmo kūrimui.

Socializmas ir taika neatskiriami. Nuo Lenino dekreto dėl taikos iki mūsų dienų Tarybų šalies užsienio politika — taikinga. Mūsų liaudis, netekusi kovoje su fašizmu 20 milijonų savo sūnų ir dukterų, gerai žino, kas yra karas. Ir nėra joms šventesnio tikslo, kaip išsaugoti tvirtą taiką!

Partija ir Tarybų valstybė atkakliai ir sėkmingai įgyvendina TSKP XXIV suvažiavimo iškeltą taikos programą ir tolesnės kovos už taiką ir tarptautinį bendradarbiavimą, už tautų laisvę ir nepriklausomybę programą, kurią aprobo partijos XXV suvažiavimas. Taika žemėje pasidarė patikimesnė, o mūsų šalies tarptautinė padėtis dabar tvirta kaip niekada. TSRS užsienio politika remia ir jai pritaria visos pažangiosios jėgos planetoje.

Tarybų Sąjunga iškėlė kompleksą konstruktyvių pasiūlymų, kurių tikslas — stiprinti visuotinę taiką, toliau mažinti įtampą, nutraukti ginklavimosi varžbas ir nusiginkluoti, įtvirtinti skirtingos visuomeninės santvarkos valstybių taikos sambuvio principus. TSRS atkakliai kovoja prieš imperialistų ir Pekino vadovų mėginimus sukomplikuoti tarptautinę padėtį, pasukti istorijos ratą atgal — į „šaltojo karo“ laikus. Partijos ryžtas, tarybinės liaudies ryžtas siekti taikos — tvirtas.

Sustiprėjo pasaulinio socializmo pozicijos. Istorinės reikšmės įvykis buvo pergalė, kurią iškovojo didvyriškoji Vietnamo liaudis. Tarybų Sąjunga, broliškos šalys jai teikė ir teikia įvairiapusišką pagalbą ir paramą. Į socialistinių valstybių šeimą įsijungė Laoso liaudis. Svarbios gairės toliau stiprinant socialistinę sandraugą buvo Varšuvos Sutarties valstybių Politinio konsultacinio komiteto pasitarimai, broliškų partijų ir valstybių vadovų susitikimai Kryme.

Tarybų šalis — ištikima ir patikima Azijos, Afrikos ir Lotynų Amerikos tautų, kovoje ginančių savo laisvę ir nepriklausomybę, bičiulė. Mes esame solidarūs su Angolos, Egiptijos, Afganistano, Kampučijos bei kitų į revoliucinių, demokratinių pertvarkymų kelią stojusių šalių tautomis ir jas remiame.

TSKP plečia ryšius su broliškomis partijomis, padeda stiprinti tarptautinio komunistinio ir darbininkų judėjimo vienybę, grindžiamą marksizmo-leninizmo ir proletarinio internacionalizmo principais.

Partija ir ateityje stos už platų tarptautinį bendradarbiavimą, už visų dabarties revoliucinių, pažangiųjų jėgų telkimąsi. Balsuoti už komunistų ir nepartinių blo-

ko kandidatus — tai balsuoti už mūsų laimingą gyvenimą, už taiką Žemėje.

Nuosekliai vykdydamos taiką užsienio politiką, Komunistų partija ir Tarybų valstybė kartu nuolatiniame mesų skiria šalies gynybinės galios ir jos didvyriškųjų Ginkluotųjų Pajėgų stiprinimui. Partija yra tikra, kad šaunieji armijos ir laivyno kariai ir ateityje garbingai vykdys savo patriotinę ir internacionalinę pareigą, visokeriopai gerins kovinę parengtį, budriai saugos revoliucinius socializmo iškovojoimus.

TSKP Centro Komitetas ragina jus, šaunieji tarybiniai kariai, balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus. Tuo jūs vėl pareikšite didžiulę ištikimybę Komunistų partijai, socialistinei Tėvynei!

Draugai rinkėjai!

Visi mūsų laimėjimai ir pergalės susiję su Komunistų partijos — tarybinės visuomenės vadovaujančios ir vairuojančios jėgos — veikla. Padidėjo partijos vaidmuo ir autoritetas, platesni ir tvirtesni pasidarė jos ryšiai su masėmis. Kupina kurybinių jėgų ir energijos, TSKP pasitinka savo XXVI suvažiavimą.

Vadovaudamasi marksizmo-leninizmo mokymu, partija tvirtai veda liandį į komunizmą. Tarybiniai žmonės vieningai remia jos įsminingą politiką, vaisingą TSKP Centro Komiteto, CK Politinio biuro, kuriam vadovauja, ištikimas didžiojo Lenino žygio tęsėjas, nenulstamas kovotojas už taiką ir komunizmą draugas L. Brežnevas, veiklą.

TSKP Centro Komitetas pareiškia, kad Komunistų partija visada pasiaukojama tarnaui liaudžiai, nenulstamai kovos už tarybinių žmonių laimę, už mylimos Tėvynės klestėjimą, už komunizmo pergalę.

Draugai rinkėjai!

Arėjantys rinkimai į Aukščiausiąją Tarybų valdžios organą bus pirmieji po naujosios TSRS Konstitucijos priėmimo. Rinkiminei kampanijai būdingas tarybinių žmonių veiklumas, didelis aktyvumas. Rinkiminiuose susirinkimuose visa liaudies svarsto svarbiausius mūsų gyvenimo klausimus, pateikizma pastabų ir pasiūlymų, kaip toliau gerinti valstybinių, ūkinių ir visuomeninių organizacijų darbą. Rinkėjų priesakų įgyvendinimas — svarbiausia partinių organų, Liaudies deputatų tarybų darbo dalis.

TSKP Centro Komitetas ragina jus, brangūs draugai, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos piliečiai, vieningai balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus. Savo balsavimu jūs vėl pademonstruosite ištikimybę Spalio idealams, partijai, pasiryžimą įgyvendinti TSKP XXV suvažiavimo nubrėžtus planus, siekiamą gyventi, dirbti ir kovoti leniniškai, komunistiškai!

VISI Į RINKIMUS!

TEGYVUOJA MŪSŲ TĖVYNĖ — TARYBŲ SOCIALISTINIŲ RESPUBLIKŲ SĄJUNGA!

TEGYVUOJA TARYBŲ VALDŽIA!

SLOVE DIDZIAJAI TARYBINEI LIAUDŽIAI!

SU MARKSIZMO-LLENINIZMO VĖLIAVA, KOMUNISTŲ PARTIJOS VADOVAUJAMI — PIRMYN Į KOMUNIZMO PERGALĘ!

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas

Kiekvienam kolektyvui — įspūdingas darbinės tradicijas

„Mes esame nemažai pasiekę, keldami materialinę tarybinės liaudies gerovę. Tačiau būtina, kad materialinių galimybių didėjimą nuolat lydytų idėjinio, moralinio ir kultūrinio žmonių lygio kėlimas.“

(Iš pranešimo TSKP XXV suvažiavimui)

Socializmas ir ypač brandi jo pakopa sudaro visas sąlygas lauresnių bendradarbiškos moralės principų įtvirtinimui, suteikia naują išraišką gerio, tėvynės meilės ir laimės sąvokoms. Samoningas darbas ir aktyvi visuomeninė veikla, gilus pilietinės atsakomybės jausmas už kolektyvą, rajoną, respublikos ir Tarybų šalies reikalus — ryškus išsivysčiusios socializmo visuomenės piliečių bruožas.

Naujos TSRS Konstitucijos 14 ir 60-ajame straips-

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1979. II. 10

niuose nurodoma, jog tik visuomenei naudingas darbas ir jo rezultatai lemia žmogaus padėtį visuomenėje, kad kiekvieno darbingo TSRS piliečio pareiga ir garbės reikalas — sąžiningai dirbti jo pasirinktoje visuomeninei naudingos veiklos srityje.

Sie Pagrindinio Tarybų šalies įstatymo teiginiai yra neatskiriamai susiję su gilia pagarba darbo žmogui, jo rankų darbštumo, proto geinėjimo ir talento šlove.

Ir vis dėl to dažniausiai dėl subjektyvių priežasčių dar ne visur ir ne visada sudaromos palankios sąlygos nusipelnusių darbo rankų išaukštinimui, gerų ir drąsių gamybinių iniciatyvų palaikymui ir veiksmingo socialistinio lenktyniavimo orga-

nizavimui. To pasekoje tokiuose kolektyvuose žymiai didesnė būna kadrų kaita, dažniau pasireiškia darbo drausmės, viešosios tvarkos pažeidimo ir net visuomeninio turto grobstymo atvejai. Kova su gobšumu, biurokratizmu, nedrausmingumu, pagaliau, abejingumu darbo žmogui ir kitais neigiamais reiškiniais, prieštaraujantis tarybinės santvarkos esmei, nebus efektyvi, jeigu administracijų ir visuomeninių organizacijų vadovai nesusgebės suburti dirbančiųjų į darnų ir nesilaikantį su trūkumais kolektyvą. Jei jame nesusiformuos normalus našiam darbui ir turtingam poilsui mikroklimatas. Ir todėl nuo vadovų ir visuomeninių organizacijų sugebėjimo lygiagrečiai su gamyba rūpintis žmonių buities ir kultūros poreikiais iš esmės priklauso dirbančiųjų komunistinio auklėjimo sėkmė viešose.

Siame straipsnyje kiek

plačiau norisi apžvelgti tarybinių darbininkų tradicijų vystymą ir įtvirtinimą klausimus rajono dirbančiųjų kolektyvuose. Juk kiekvienas sveikas žmogus keturiasdešimt ir daugiau gražiausių, aktyviausių savo gyvenimo metų skiria darbui, kūrybai ir visuomeninei veiklai, bendradarbiaujant su savo darbininkais ir profesionaliais draugais. Ir todėl neuostabu, kad darbininkams apeigoms ir papročiams būna skirti alidžiausieji dėmesiai, nes juose įkūnijami patys kilniausi tikslai: diegti komunistinę pažiūrą į darbą, ugdyti jaunimo tarpe pagarbą ir meilę darbui, mokyti branginti liaudies turtą, išryškinti bet kurios profesijos visuomeninę reikšmę, įtvirtinti dirbančiųjų kolektyvuose gražiausias bendradarbiškas savybes.

1975 metų LKP Centro Komiteto III plenumo buvo nurodyta, jog būtina didinti vadovų atsakomybę už tai,

kad kiekviename kolektyve būtų sudaryta darni ir sveika atmosfera, tam reikslui kuo plačiau panaudojant sukauntą tarybinės šeimos ir buities apeigų bei darbo švenčių organizavimo patyrimą.

Atlikus darbininkų tradicijų propagavimo ir įtvirtinimo įvairiuose rajono kolektyvuose apžvalgą, galima teigti, kad kai kurių darbaviečių ir visuomeninių organizacijų vadovai pastoviai rūpinasi jaunųjų darbininkų ir specialistų, atvykusių dirbti į kolektyvą, pakiliu ir šventišku priėmimu. Be to, rengiamos išskilingos palydos jaunuliams, išvykstantiems į Tarybinę Armiją, o atitarnavusiems kariams ir grįžusiems dirbti į gimtąjį kolūką ar įmonę organizuojami išsūdingi jų sutikimai. Arba išskilingai ir nuoširdžiai sulaukę negyvinio amžiaus žmonės išleidžiami į užtarnautą poilsį.

Kai kuriuose rajono kolūkiuose ir tarybiniuose

ūkiuose, pagerbiant traktorininkų, kombainininkų ir remontininkų trisdešimt metų pavaras, prieš pradėdami laukų darbus, organizuojamos pirmosios vagos dienos arba mechanizatorių palydos į laukus. Gyvulininkystės darbuotojų pagerbimui rengiamos ganiavos pradžios arba gyvulių išgimimo į gamyklas dienos. Nukirtus javus, surandama laisvesnė popietė įvairių pabaigtuvėms ir t. t.

Kituose dirbančiųjų kolektyvuose gana įspūdingai atžymimos įvairių profesijų dienos. Rajono vidurinėse mokyklose jau daug metų ankstyvą pavasarį rengiamos mokyklos ir šeimos šventės, kuriose gausiai dalyvauja mokinių tėvai ir kiti šeimos nariai, mokyklas baigiančiųjų ūkių, įstaigų ir organizacijų vadovai, atstovai rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai. J. Biliūno vidurinėje ir kitose rajono mokyklose jau ne pirmi metai organizuojamas prasminga pavadinama Dvynų šventės renginys.

(NUKELTA Į 3 PSL.)

Kiekvienam kolektyvui — įspūdingas darbinės tradicijas

atkelta iš spaudos

Kiekvienais metais birželio pirmosios dienos popietę, vaikų gynimo diena, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ dirbantieji ir miesto mokyklų moksleiviai, kurių tėvai dirba susivienijime, kartu su mokytojais renkasi į Darbo ir mokslo pirmūnų šventę. Renginio metu „Anykščių vyno“ gamybinio susivienijimo vadovai dėkoja tėvams, kurių vaikai gerai mokosi ir elgiasi, įteikia tėvams ir vaikams padėkos raštus ir prisiminimo dovanėles. Šiame renginyje su tėvais dalyvauja ir būsimieji pirmokai. Jiems susivienijimo prosląjungos vietos komitetas padovanoja vadovėlius ir kitas būtiniausias mokyklinės priemonės.

Darbo ir mokslo pirmūnų šventė turi labai kilnų uždavinį: visų pirma, pagerbti ne tik gamybos pirmūnus, bet ir tėvus, gerai auklėjančius vaikus, antra, teigiamai pažymėti ir mokslo pirmūnų pastangas, padėkoti jų mokytojams.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“, pažymint Visąsąjunginę maisto pramonės darbuotojų dieną, jau ne pirmi metai rengiami gamyklos veterano vakarai, kurių metu gamybos pirmūnams ir aktyviems visuomenininkams, išdirbusiems gamykloje dvidešimt ir daugiau metų, iškilmingai suteikiami Gamybos veterano vardai. Jiems įteikiami Veterano pažymėjimai, suvenyriniai medaliai ir vertingos dovanos, numatomos lengvatos, jų vardai įrašomi į gamyklos Darbo šlovės knygą.

Puoselėjant darbinės tradicijas, kai kuris darbas atliktas Tarpkolūkinėje statybos organizacijoje. Būtinio gyventojų aptarnavimo komitete. „Gimtosios žemės“

kolūkyje, medicinos ir švietimo darbuotojų kolektyvuose.

Ir vis dėlto ryškesnį darbinę tradicijų propagavimą ir įtvirtinimą pavyzdžių raišio, palyginti, labai nedaug. Darbinės apeigos ir ritualams dažniausiai trūksta paties svarbiausio — tradiciškumo. Turime nemažą atvejų, kai ukyje viena pavasarį gana įspūdingai organizavo mechanizatorių palydas į laukus („Nevėžio“, Skiemonių kolūkyuose), bet vėliau kelis metus jos neberengiamos. Panašiai daroma ir su pensininkų išleidimu į pensiją, su jaunuolių palydomis į Tarybinę Armiją ir t. t. Visa tai galima pavadinti kolektyvų ir visuomeninių organizacijų vadovų tradicinių aplaidumų. Epizodiškumas — viena iš pagrindinių priežasčių, trukdančių prasmingai apeigai ar renginiui tapti tradiciniu. Neretai epizodiškumą papildo bloga renginio organizacija, silpnas savo forma ir turiniu scenarijus, nesugebėjimas darbinę apeigą glaudžiai susieti su aktualiais kolektyvo uždaviniais, su jo džiaugsmiais ir rūpesčiais. Ir kaip reikės, paminėti organizacinio darbo trukumus beveik visada stengiamasi „nridengti“ gausiomis vaišėmis, kas sudaro sąlygas besaikiam girtuokliavimui, jau nekalbant apie tokių vaišių pasekmes ir galutinius rezultatus. Todėl „tradicijas“, skatinančias girtuokliavimą ir aplaidumą, žeminančias darbo žmogaus garbę ir orumą, būtinai pasmerkti ir ryžtingai išgyvendinti, nedarant išimčių nei ir itin vyriškiems kolektyvams.

Kyla klausimas, kočias darbinės tradicijas reikėtų propaguoti ir įtvirtinti dirbančiųjų kolektyvuose? Remiantis Lietuvos TSR liaudies tradicijų tarybos metodiniais nurodymais ir geriau-

sių respublikos gamybinių, mokslinių ir mokyklinių kolektyvų patyrimu darbinės tradicijas galima suskirstyti į keletą pagrindinių grupių.

Tai pirmiausia, darbinės tradicijos, daugiau ar mažiau tinkančios visiems kolektyvams: jaunųjų darbininkų ir specialistų iškilmingas priėmimas į darbą, įteikimas jiems kolūkio ar gamyklos pažymėjimų, šėlių ar globėjų paskyrimas, jaunuolių palydos į Tarybinę Armiją ir pastovaus ryšio su aliekančiais karinę tarnybą palaikymas, įvairių profesinių dienų atžymėjimai ir konkursų pagal specialybes rengimas, jubiliejinių datų ir valsiybinių švenčių iškilmingi minėjimai, pensininkų išleidimas į užtarnautą poilsį ir kt.

Visuose rajono kolūkyuose ir tarybinuose ūkiuose kiekvienais metais reikėtų kuo įspūdingiau rengti mechanizatorių palydas į pavasariu alsuojančius laukus („pirmosios vagos“ dieną), o gyvulininkystės fermų darbuotojams, pradėdant ganyvos sezoną — piemenėlio dienas ar „pieno šaltinio“ šventę. Vienas iš atsakingiausių periodų žemės ūkyje — jėvapiūtė. Kombainininkų palydos į jėvų laukus turi tapti gražia ir prasminga žemdirbių tradicija. Išlisa vasarą dirbusių kolūkiniuose laukuose, auginant duoną ir kaupiant pašarus, trisų vertėtų apibendrinti ir įvertinti rugpiūčio pabaigoje, rugsėjo pradžioje — jėvapiūtės pabaiguvėse. Jų metu iškilmingai ir deramai pagerbti

geriausius mechanizatorius, padalinio vadovus, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus. Jose reikėtų nuodėdžiai padėkoti jauniems žemdirbių talkininkams — studentams ir moksleiviams, kurių parama ir ateityje bus labai aktuali, ypač įtemptų vasaros darbymečių metu.

Svarbiu renginiu, kuriame išsamiai nagrinėjama ūkinė linansinė ir kultūrinė veikla už metus, numatomos pagrindinės gairės sekantiems metams, yra atskaitiniai susirinkimai kolūkyuose ir tarybinuose ūkiuose. Jie turėtų būti gražia darbo švente ne tik dirbantiems ūkyje, bet ir jų šeimos nariams, o taip pat ūkio žemdirbius aptarnaujančioms prekybos, sveikatos apsaugos, kultūros darbuotojams, šėlių ir mokytojų. Juk ūkio ar ūdų pilnumą nemažą darimi nulemia ir tai, kaip išaugusius žemdirbio būtinus kultūrinis poreikis patenkina išvardintų profesijų darbuotojai. Ir todėl atskaitiniam susirinkimui vien pranešimo ir keleto pasisakymų jau nepakanka. Reikia pagaivoti, kaip ūkio žemdirbių forumui suteikti iškilmingumą ir jėvumą, kaip geriau pajungti meno saviveiklos kolektyvų ir liaudies menininkų pajėgas, numatyti kitas emocijų-estelinio poveikio priemones.

Visų liaudies tradicijų propagavime, tame skaičiuje ir darbinę, ypatingas vaidmuo tenka rajono bendro lavinimo ir Troškūnų kaimo pro-

fesinės technikos mokykloje. Be jau išvardintų bendro pobūdžio renginių, kiekvienai mokyklai reikėtų turėti keletą savų tradicijų, atitinkančių jos istoriją, kolektyvo darbo specifiką bei jo kiekybinius ir kokybinius pajėgumus.

Aktyvus mokytojų ir moksleivių dalyvavimas darbinę tradicijų puoselėjimo srityje ne tik savo, bet ir šėluojamų ūkių ir jėmonių kolektyvuose žymiai palengvintų mokyklinio jaunimo darbinę auklėjimo ir profesinio orientavimo klausimų sprendimą, pasitarnautų glaudesnių ryšių (mokykla — šeima — gamybinis kolektyvas) tvirtėjimui.

Į darbinę apeigą įgyvendinimą reikia žiūrėti iš kompleksinių ideologinės veiklos pozicijų. Darbinę tradicijas tik tada bus patikima pirminių partinių organizacijų ramsčių ideologizme darbe, jei sugebėsime pašalinti dar pasitaikančius trukumus (operatyvumo, viešumo stoka, silpna vaizdinė agitacija) socialistinio lenktyniavimo organizavime. Kai kurių ūkių ir jėmonių vadovams būtina iš esmės susirūpinti tinkamų darbo ir poilsio sąlygų dirbtuvų, cėchų ir fermų dirbantiems sudarymu, ryžtingai šalinti aplaidumo reiškinius ir jų priežastis, kurių, deja, dar neišvengiamai gyvenviečių ir gamybinių centrų tvarkymo srityje.

Darbinę tradicijas negali apsieiti be meno saviveiklos ir liaudies menininkų, be rimtos kultūros darbuotojų pa-

ramos. Jų renginiams būtinai skaitovai ir muzikantai, šokėjai ir dainininkai, agitmeninės brigados ir kiti meno saviveiklos kolektyvai, kurių negali pakeisti nei kino filmai, nei televizija. Abejingumas, meno saviveiklos neretai tampa rimtu stablžiu ne tik darbinę tradicijų diegimui ir jų puoselėjimui, bet ir neigiamą poveikį daro dirbančiųjų esteliniam ir dorovintam auklėjimui.

Ir, pagaliau, darbinę apeigą įvedimas reikalauja atitinkamos nors ir nesudėtingos atributikos: Darbo šlovės knygu, pažymėjimų, scenarijų ir oracijų, tekstų ir raštų, specialių medalių, kitų ženklų ir t. t. Visa tai nesunkiai gali pagaminti liaudies menininkai, bet kurl spaustuvė, meno dirbtuvės ir dailės kombinatai. Rimta parama kuriant darbinę apeigą scenarijus gamybininkams gali suteikti šėluojamų mokyklų pedagogai, kultūros namų ir bibliotekų darbuotojai. Konsultacijas darbinę tradicijų diegimo klausimais pajėgus teikti rajoninių kultūros rūmų metodinio kabineto, Centrinės bibliotekos darbuotojai.

Nėra abejonių, kad pirminių partinių, komjaunimo, kitų visuomeninių organizacijų ir kultūros darbuotojų bendru pastangų dėka darbinę tradicijas sėkmingai įdiegsime dirbančiųjų kolektyvuose ir jos taps veiksminga priemone, įgalinančia sėkmingiau įgyvendinti reikšmingus darbo žmonių komunistinio auklėjimo uždavinius.

J. Dailydė
LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1979 M. VASARIO 1 D.

(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Prilijta pieno 100 ha ž. ū. n. cni	Prilijta pieno vidut. iš 1 karvės kg	+ padidėj., — mažėj. pieno (kg) palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Bendroji mėsos g-ba %, palyginus su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta mėsos 100 ha ž. ū. n. cni	Pardavimo valstybei 1-ojo ketvirčio plano su papildoma užduotimi įvykdymas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu	
							pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPE										
„Anykščių šilėlis“	96	40,9	248	— 15	186	15,4	29	42	89	189
„Ateitis“	98	30,4	211	+ 13	91	15,2	34	61	100,9	78
„Gintaras“	87	34,3	191	— 28	115	16,7	29	51	90	114
K. Staro	95	32,9	178	— 9	73	3,9	26	14	91	70
„Lenino keliu“	93	37,5	211	— 16	80	7,4	27	16	86	93
„Surdegis“	71	19,5	123	— 47	140	4,0	20	17	66	136
„Svyturys“	97	48,5	239	— 10	2,1 k.	16,4	32	43	105	2,4 k.
Sodininkystės t. ūkis	99,2	39,2	269	— 10	121	6,5	31	20	94	—
Raguvelės t. ūkis	94	28,6	176	— 11	53	2,2	35	11	88	48
Stakūniškio t. ūkis	90	29,6	234	— 28	116	1,1	31	4	90	104
II GRUPE										
Andrioniškis	89	24,2	181	— 25	6 k.	5,7	28	24	88	6 k.
„Atžalynas“	93	29,8	192	— 20	78	6,2	32	23	84	79
„Aukštakalnės“	86	26,2	157	— 28	122	6,7	22	33	82	122
„Aušra“	94	32,0	202	— 14	46	1,8	27	6	80	41
„Ažuolas“	86	32,0	189	— 26	94	3,9	29	22	82	99
Cerniachovskio	77	29,1	167	— 50	143	22,3	25	66	79	143
„Gegužės pirmoji“	96	28,0	187	— 11	52	4,3	27	18	95	47
Kurkliai	106	35,9	246	+ 11	30	0,7	35	3	117	27
Levaniškis	87	28,0	202	— 23	10	1,0	32	3	82	8
„Pirmyn į komunizmą“	91	36,9	217	— 23	2,3 k.	7,0	37	31	101	2,2 k.
„Už taiką“	85	21,7	138	— 25	140	10,8	24	47	77	153
„Vienybė“	96	16,0	116	— 6	167	6,1	25	27	98	162
Jakšiškio t. ūkis	118	26,6	208	+209	119	7,0	32	23	112	123
III GRUPE										
„Gimtoji žemė“	96	27,4	184	— 11	2 k.	7,8	35	82	100,4	2,1 k.
M. Melnikaitės	101	17,3	161	+ 11	57,1	8,7	40	71	132	5,8 k.
„Nevėžis“	107	32,5	209	+ 12	29	2,3	30	7	103	24
„Puntukas“	94	26,0	182	— 1	91	13,7	30	120	80	91
Skieponys	91	29,6	186	— 20	61	3,3	30	19	91	106
Svėdasai	98	39,0	225	— 6	88	12,0	31	30	95	89
Naujasodžio t. ūkis	88	17,0	149	— 22	25	1,5	25	7	80	22
Kolūkiuose:	92	29,8	189	— 15	111	8,7	29	33	90	111
Taryb. ūkiuose:	97	30,3	212	— 10	67	3,6	32	13	93	65
Elpininkų eksp. ūkis	94	46,0	234	— 17	41	3,9	36	10	93	188
RAJONE:	93	29,9	193	— 15	105	7,8	30	30	91	107

Valstyb. statistikos Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

Pokalbis apie literatūrą

Anykščių rajono vidurinių ir aštuonmečių mokyklų lietuvių kalbos ir literatūros mokytojai praėjusį antradienį susitiko su lietuvių literatūros kritiku, filologijos mokslų kandidatu R. Pakalniškiu. Lektorius kalbėjo apie literatūros vaidmenį auklėjant žmogų, aptarė naujausius prozos kūrinius, dalijosi mintimis apie poeziją. Daug įdomių minčių R. Pakalniškis pasakė apie J. Apyžaus romaną „Chame-

leono spalvos“, parodydamas kūrinių publicistinį aštrumą, sodrios parodijos spalvas, išnagrinėjo šio romano nesėkmes. Literatūros kritikas aptarė paskutinius J. Mikėlinsko, J. Apyčio, R. Granausko, Petro ir Povilo Dirgelų kūrinius.

Tą pačią dieną pokaibiai apie naująją lietuvių prozą ir poeziją įvyko bibliotekoje, J. Biliūno vidurinėje mokykloje.

M. Alksnėnaitė

PO TO, KAI... rašėme

„Netvarka elektros ūkyje“

Taip pavadintoje korespondencijoje išspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ Nr. 2 (3892), buvo nurodyti elektros energijos eksploatavimo pažeidimai „Vorutos“ parodojuveje bei kiti aplaidumo faktai Anykščių rajkoopsąjungos įmonėse.

Į išspausdintą medžiagą atsakydamas Anykščių rajkoopsąjungos valdybos pirmininkas J. Raupys pranešė: „Sailnant straipsnyje „Netvarka elektros ūkyje“ išskeltus trūkumus, paruošta projektas „Vorutos“ parodojuvės elektros instaliacijos perdirhimul ir atliekami projekte numatyti darbai.

Kiekviename vartotojų kooperatyve ir įmonėje dirba elektrikai, kurie yra atsakingi už elektros ūkį.“

ATEIKIME ! PAGALBĄ

Ši žiema nuo pirmųjų dienų sukaustė žemę, upes ir ežerus padengė storu ledu. Gruodžio, sausio mėnesiais gausiai iškrito sniego, kuris gilia danga padengė laukus, gausu jo ir miškuose. Pablogėjo mūsų faunos gyvavimo sąlygos, pasidarė sunku susirasti maisto. Kaip tik šiuo metu reikalinga žmogaus pagalba miškų ir laukų gyventojams. Rajono medžiotojai, pagrindiniai laukinės faunos globėjai, šiam sunkiam laikotarpiui ruošiasi ir atliko nemažą darbą. Lietingu ir palyginti vėsiu 1978 m. vasaros bei rudens laikotarpiu medžiotojų ir žvėčių draugijos Anykščių skyriaus medžiotojai sugebėjo paruošti apie 52 tonas žieno bei dobilų, įsigijo 128 tonas šakniavaisių atliekų ir apie 82 tonas sultingųjų pašarų, 146 tonas grūdų atliekų. Be viso to buvo surišta apie 67 tūkstančius šluotelių, naudojamų žvėrių šėrimui. Tai rodo, kad medžiotojai ne vien tik medžioja, bet ir globoja, rūpinasi miškų gyventojais. Žiemos pradžioje buvo peržiūrėtos, atremontuotos, o kur reikia, padarytos naujos edžios starnoms bei elniams. Sausį — paskutinį planinių medžioklių mėnesį medžiotojai, peržiūrėję savo galimybes, atsisakė numatytos me-

džioklės ir išvyko į būrelius priskirtus medžioklės plotus, gabeną pašarus iš per vasarą sukauptų atsargų. Tačiau ne tik kad buvo papildomos edžios pašarais, bet ir įrengiamos slėptuvės-lesyklos kurapkoms. Gerai prižiūri savo medžioklės plotus Skiemonių, Kavarsko, Elmos, Puntuko ir kitų būrelių medžiotojai. Tačiau rajone pasitaiko atvejų, kai medžiotojų išvežtus pašarus žvėrimos šerti pasisavina vietiniai gyventojai. Tai, žinoma, gėdingi faktai.

Nuolat žvėreliams į pagalbą ateina rajono Miškų ūkio darbuotojai. Gerai žinodami žvėrių laikymosi vietas, maištinamosi sąlygas, sunkių laikotarpių jie kerta drebulės ir papildomai aprūpina žvėris maistu, pajvairina jį. Gerai būtų, kad būrelių medžiotojai, kurių plotuose vyksta kirtimai, atvyktų į kirtimų vietas, ištrauktų sniegą paskendusias tų medžių šakas, sudėtų jas taip, kad prieitų žvėrys. LTSR Gamtos apsaugos komitetas rekomenduoja suaktyvinti faunos globą, medžiotojų būreliams valyti sniegą nuo uogienojų, viržių, želmų, tam panaudojant traktoriais ar arkliais traukiamą sniego plūgą. Šis faunos globos būdas yra labai efektyvus

trūkstant sultingų pašarų. Nemažiau svarbu šiuo sunkiu laikotarpiu pastoviai naikinti medžioklių plotuose miškuose ir laukuose plėšrūnus, valkataujančius ir neprištus šunis, kurie užpuola ir drasko ieškančius žmogaus pagalbos žvėris. O valkataujančių, neprištų šunų rajone vis dar pasitaiko.

Geru žodžiu už rūpestingą rūpinimąsi žvėrių šėrimu Kurklių šile reikia paminėti vyvo pramonės gamybinio susijonijimo „Anykščių vyvas“ direktoriaus pavaduotoją V. Petrošių, kurio iniciatyva Kurklių šilo gyventojams buvo išvežta daugiau kaip 25 tonos bulvių, 10 tonų cukrinių runkelių atliekų, daugiau kaip 16 tonų įvairių kitų sultingų pašarų. Prie žvėrių šėrimo Burbiškio miške daug prisideda Cerniachovskio, „Anykščių šilėlio“, „Ažuolo“ kolūkių gamtos bičiuliai, surinkę ir išvežę pašarus žvėreliams.

Rajono ribose, Sventosios upėje ties Kavarsko bei Anykščių miestais kasmet žiemoja antys. Šiais metais, esant žemesnėms nei paprastai temperatūroms, upė daugiau, negu įprasta užšalo,

Anykšta žiemą.

Vyt. Bagdono nuotr.

pablogėjo ančių žiemojimo sąlygos, sumažėjo natūralaus maisto. Pagal turimas realias galimybes žiemojančiomis antimis pradėjo rūpintis, šerti jas Anykščių Duonos kombinato dirbantieji, o Kavarsko mieste — Kavarsko būrelio medžiotojai. Šeria jas ir pavieniai mūsų miesto gyventojai.

Baigiant norėčiau kreiptis į rajono gyventojus, o ypač moksleivius, daug padėjusius 1977—1978 m. žiemos laikotarpiu, ir šią žiemą rasti galimybių organizuoti išvykas į miškus ir laukus, globojant žvėrelius ir paukščius, prie mokyklų ir namų įrengti nors paprastas lesyklas. Ruošiant slėptuves-lesyklas kurapkoms, edžias kiškiams, reikia jas statyti toliau nuo judrių kelių, nes kurapkos ir kiškiai dažnai suvažinėjami autotransporto. Stenkimės, kad įrengtos ar prižiūrimos lesyklos, edžios visada būtų pilnos pašarų ir lankomos žvėrelių bei paukščių.

J. Ramoška

Anykščių rajono valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

Apie mažuosius gamtos paminklus

Kiekvienam gamtos bičiuliui bus naudinga perskaityti neseniai „Mokslas“ leidytos išleista R. Jankevičienės knygelė „Retieji globotiniai augalai“, kur populiariai pasakojama apie mūsų respublikos saugomas augalų rūšis, jų reikšmę gamtoje ir žmogaus gyvenime, nurodomi konkretūs būdai visuomenei įtraukti į augalų apsaugos darbą.

Autorė, knygelės pradžioje aptarusi augalų pasaulio raidą ir sandarą, jų vaidmenį biosferoje, teikiama nauja liaudies ūkiui, sanitarijui, higieniniam vaidmeniui ir emociniam-psichologiniam bei didaktiniam veiksmui, ragina rūpintis augalų apsauga, „nes kur nėra augalijos, nėra ir žmogaus“.

Tiesa, kai kurios augalų rūšys mūsųose dar plačiai paplitusios, gausiai augančios. Kol kas nereikia rūpintis, kad išnyks kiaušpienės, notrelės, meldai, nerdrės, gysločiai ir kiti dažnai sutinkami augalai. Bet yra tokių augalų rūšių, kurios jau

nebegali išlikti savo įprastose vietose. Keičiasi jų gyvenimo sąlygos, apsauginamos pelkės, kasami durpynai, kultūrinamos pievos. Emė nykti spanguolės, tekėsės, vaivoriai, skursta ir gali visai prapulti tokios tik pelkėse augančios rūšys kaip

beržas keružis, laplandinis karklas, saulašarės, raištinės ir daugelis kitų. Knygelės pabaigoje pateiktas nemažas retų ir globotinių augalų sąrašas. O tikrų gamtos paminklų vardą nusipelnė ežerinė lobelija, pajūrinė zunda, tyrulinė erika, trispalvis astras, kvapusis plauretis, širdalapė kaldežija ir kitos rūšys (iš viso 16), kurios įrašytos į „LTSR retųjų gyvūnų ir augalų raudonąją knygą“.

Daugiausia vietos šiame leidinyje skiriama retų ir

globotinių augalų — mažųjų gamtos paminklų apibūdinimui. Kiek leidžia nedidelės knygelės apimtis, autorė nusakoma ypač globotinių augalų požymius, radimvietes, savybes, arealo ribas. Tekstą papildo ir kai kurių augalų spalvoti piešiniai.

Retasias augalų rūšis būtina globoti. Jų negalima skinti, iš jų savavališkai ruošti vaistinę ar kitokią žaliavą ir ypač pavojinga iškasti jų požemines dalis. Nereikėtų žiedų skinti be tikslų, vien tik todėl, kad jie gražūs. Geriau jais grožėtis gamtoje. Būna atvejų, kad puolami skinti ir laužyti reti augalai vien todėl, kad jie reiki. Atkreipusi dėmesį į juos reikšinius, su kuriais reikia kovoti, ir baigdamas šią naudingą knygelę, autorė kviečia visus padėti vykdyti augalų apsaugos įstatymus, sudrausti dar pasitaikančius pažeidėjus, tuo atlikdami savo pareigą visuomenei, būsimoms kartoms.

V. Vaišnys

Reikalinga

Anykščių svieslo gamyklai skubiai reikalingas garų viršininkas, šaltkalviai-remontininkai, traktorininkas, suvartintojas dujomis ir elektra ir elektrikas-derintojas.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių. Administracija

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinei skaičiavimo stotčiai reikalingi operatoriai darbuoti su klavišinėmis skaičiavimo mašinomis ir inžinierius, žinantis darbą su perforacinėmis skaičiavimo mašinomis.

Kreiptis darbo valandomis adresu: Anykščiai, Jablonskio gatvė Nr. 28, arba skambinti telefonais 5-12-30, 5-10-33.

Viršininkė

Dingusį Malaiškaitės Irenos, Juozo d., vidurinės mokyklos baigimo atestatą Nr. 229273, išduotą 1973 m. birželio 17 d. Kavarsko vidurinės mokyklos, laikyti negaliojančiu.

Tulpės žydi žiemą

O ar gali žydėti gėlės žiemą? Pasirodo, gali. Tą įrodė ir anykštinė gėlininkė Michalina Tvarušienė. Skaitydama įvairią literatūrą gėlininkystės klausimais, žurnala „Mūsų sodai“, M. Tvarušienė panorė pasiekti kitų respublikos gėlių mylėtojų pavyzdžių ir pabandė žiemą išsiuginti tulpių. Tai buvo prieš ketvertą metų. Daug triūso įdėjo Michalina Tvarušienė, ruošdama žemę, sodindama tulpių svogūnus, rūpestingai prižiūrėdama gležnus daigus. Pagaliau kambaryje skaičiai raudonai pražydo tulpės. Viena, dvi, trys... Pirmąją žiemą Tvarušienės kambarie žydėjo kelios dešimtys tulpių. Antroji žiema buvo dar sėkmingesnė — įėjus į šios gėlininkės kambarį pasijusdavai patokęs į žaliuojančią, ryškiai žiedais išsiųsusią lanką. Praėjusiais metais tulpių derlius taip pat neapvykė šeimininkės. Kai kas, gal būtų, galėtų pagalvoti, kad gėlės žiemą auginamos tik pasipelnymo tikslais. Bet Michalinai Tvarušienei gėlės

— tai visų pirmiausia jos mėgstamiausias laisvalaikio užsiėmimas. Kai prieš aštuoniolika metų atšventė įkurtuves naujame name — ir gėlių pasisodino. Nuo to laiko ir pradėjo puošti žiedais savo sodybą, įstojo į LSD Anykščių organizacijos gėlininkų sekciją. Dabar nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens Tvarušienės namas Parko gatvėje, pažymėtas šeštu numeriu, skendi žalmynuose, gėlėse. O šeimininkė, dabar jau išėjusi į užtarnautą poilsį, vis nepailsta, ieško kažko naujesnio, gražesnio. Taip gimė ir sumanymas pražydyti tulpes žiemą.

Kai šia savaitę lankausi pas Michaliną Tvarušienę, lauke spaudė šaltukas, žiemys negailėtingai gainlojo sniego vėpnetus. O gėlininkės kambarie iš karto pasijuto vasaros dvelkimas: į aukštį didžiulius reto grožio žiedus išdidžiai lau kėlė dešimtys tulpių. Ir tas žydėjimas, kaip paaiškino gėlininkė, tesis dar gana ilgai — net iki kovo pabaigos.

V. Bagdonas

Redaktorius ST. VINCIONAS

DĖMESIO!

Paruošų kontoros gyvulininkystės žaliavų sandėlyje ir visuose paruošų punktuose už pristatytas triušų ir nutrijų odeles apiprekinama pašariniais grūdais. Triušininkystės draugijos nariams grūdai atleidžiami ir už gyvų triušius. Draugijos narius, kviečiame atsiimti nario pažymėjimus, kurie išduodami Paruošų kontoroje.

Paruošų kontoroje ir visuose supirkimo punktuose sudaromos sutartys su triušų augintojais ir su visais gyventojais žemės ūkio produktų pardavimui, kaip bulvių, įvairių daržovių, kultūrinių uogų, kiaušinių, lašinių, medaus ir pan.

Paruošų kontoros sandėliuose superkama svogūnų galvutės ir žeminių veislių obuoliai. Dėl pristatymo kreiptis į Paruošų kontorą arba skambinti telefonais 5-12-03, 5-11-61.

Visuose paruošų supirkimo punktuose neribotais kiekiais superkami rūkyti lašiniai.

Paruošų kontora

Reklama

Nuoširdžiai dėkojame Levaniško kolūkio valdybai, vairuotojams, mechanizatoriams, Traupio aštuonmetės mokyklos mokytojams, mokiniams ir jų tėveliams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą tėvelį Petrą Janulį.

Valkai

Nuoširdžiai dėkojame TSO kontoros darbuotojams, „Aukštakalnių“ kolūkio valdybai, profsąjunginei organizacijai, visiems kaimynams, bendradarbiams, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Stasę Cėkanauskienę.

Valkai

Mirus JUSTUI KRIVICIUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkio kolūkiečiai

ZOSEI DAMASEVICIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam sūnui, nuoširdžią užuojautą reikiame Anykščių namų valdybos darbuotojai.

Mirus VYTAUTUI CIAPLIKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą žmonai BRONEI, sūnams ir artimiesiems. Cepukonių šeima ir kaimynai

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indė kas 67352. Išleista artriadieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.634 Užsak. Nr. 219

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškių ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

„Коллективные дарбас“ („Коллективный труд“) — орган Анишкяйского районного комитета КП Литвы и Анишкяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)